

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 22. De Pharisæo & Publicano.

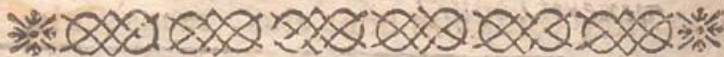
[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

tali deliberationi locus nō erit nec quicquam
amplius tunc licebit promereri. Curandum
itaq; vt antequam hinc amouearis, facias tibi
amicos, pauperes vel eos omnes, quibus pro
talento & facultate tibi concessa prodesse po-
tes, liberaliter impertiēdo opes vel auxilium,

Hebr. 13. (quo egent quia *talibus hostijs*) promeretur,
16 *Deus & talis*, in Deum aut proximum, *Ca-*
1. Pet. 4. *ritas operit multitudinem peccatorum.*

6. Diuitiæ dicuntur *Māmona iniquitatis*,
non quod per se malæ sint, quia (vt in Genes.
sæpius dicitur) *omnia qua fecit Deus, erant*
valde bona, sed quia vel in ijs. acquirendis,
sæpe iniquitas cōmittitur (vt ait Apost. 1. Tim.
6.) vel quia ex earum vsu vel potius abusu,
peccata plurima nascuntur.

7. *Recipiant vos*, &c. mirabilis est elee-
mosynæ aliorumq; misericordiæ operum vis,
ac priuilegium, vt Deus tanquam sibi erogata
acceptet ac potestatem tribuat, vt quis per ea,
regnum cœlorum promereatur.

MEDITATIO XXII. DE PHARISÆO ET PVBLICANO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Luc. 18. I. *Dicit confidentibus de seipsis parabo-*
lam, de duobus ad orationem ascen-
dentibus, quorum prior stans se lauda-
bat de ieiunio, decimis.

II. Alter

MEDITATIONVM. 495

II. Alter à longè stans, vix audebat oculos in cœlum leuare, sed tundebar petus, dicens: Deus propitius esto mihi peccatori.

III. Concludit Christus: quod secundus sit iustificatus, non prior: quia omnis qui se exultat, humiliabitur.

Et.

FIGURA.

ANnam sterilem & humilem, quæ orabat Deum ex corde, Heli despexit, & ebriam nuncupauit. 1. Reg. 1.

PROPHECIA.

MAledictus, qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum. Erit quasi myrica in deserto, & non videbit, cum venerit bonum. Hier. 17

DOCUMENTA.

I. **Q**ui in se confidebant. Magnum malum est confidentia sui maxime in rebus supernaturalibus, aut quæ ad salutem nostram spectant. Vnde oritur, vt tales sibi ipsis relictis à Deo quam longissime discedant, & in errores ac labyrinthos inextricabiles prolabantur. Sicut è contrario, magnum spiritualis profectus adiumentum est diffidentia sui, & confidentia, quæ id à Deo promeretur, vt ei se in omnibus protectorem & quasi adiutorem exhibeat. Videatur P. Franciscus Arias.

2. *Et aspernabantur ceteros.* Alterum hoc vitium non admodum dissimile precedenti quod ex superbia, ac caritatis defectu (duabus malis radicibus) oriri solet: quo homo iuste id consequitur, ut qui proximum contemnit, à Deo ipse pariter contemnatur.

3. *Duo homines, &c.* Terribilis Deus in consiliis suis: quis non prætulisset Pharisaum (qui tot bona fecerat) Publicano, qui multa mala egerat, & nil boni? & tamen Deo aliter visum: quid causæ? Pharisaus. 1. se iustum censebat, quod solius Dei est iudicare. 2. se ipsum (contra sapientis consilium *Prou. 27.*) laudabat. 3. Cæteris se præferebat, cum iuxta Apostolum debeat quiuis alios superiores (in humilitate) arbitrari.

4. In publicano Christus notat 5. condiciones imitatione dignas. 1. ex humilitate non audebat oculos ad cælum leuare, quia scilicet homo (etiam iustus) respectu Dei est terra & cinis. 2. faretur nil boni se habere vel habiturum, nisi à Deo, dicens: *Domine propitius esto.* 3. indignum se censuit ut prope alios staret. 4. accusauit se ut peccatorem. 5. & quidem internam malitiam agnoscens, pectus percutiebat.

5. *Qui se exaltat &c.* Superbia malum est generale quod simul ac semel omnia bona destruit; cum alia vitia, virtutem tantum sibi contrariam euertant. E contrario humilitas omnia bona conciliat, etsi nulla antea bona habuisset: ut hinc homo colligat: quam bonum sit ac salutare, si in conspectu semper sit pauidus, ac de nullis operibus (licet in se bonis) gloriatur, ne inde Deo magis displiceat.

MEDI-